UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Index Baldi Pervsini. I. V. D. In prælectiones in totum Codicem Iustinianeum locupletißimus

... In Primvm Codicis Praelectiones / Annotarunt, Alexander Imol. Celsus, Barbatias, Philippus Decius. Matthævs Antonianvs Recensvi

Baldus

Lugduni, M.D.LXI.

Ferijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96035

Visual Library

currit tēpore feriato: vt.l.ij.§.dies.ff.quis ordi.in bon.poſ.ſer. Ad hoc tamen adde ꝙ ſi ferie eſſent repentine: et ideo decurreret preſcriptio, cōpeteret in integrum reſtitutio: vt.ff.qui.ex cau.maio.l.ſed et ſi per pretorē.§.ſed ſi ferie. qn̄qꝫ tempus eſt prefixum iudici, et iuriſdictioni: tūc eximuntur ferie: vt extra de offic.dele.c.de cauſis. Idem ſi iudici tm̄:
a tn̄ ſi iudex eſt impeditus: non incidit in penā[a]. facit.l.j.C.vt omnes tam ciui.ꝙ crimina. Interdū terminus eſt ſtatutus parti: tunc aut ad cōparendum: tūc ſi ferie incidūt in vltima extremitate: terminus differtur in diē iuridicū ſubſequentem: vt extra de dolo et cōtuma.c.cum dilecti.et.ff.ſi quis cautio.l.ij.§.ſi quis in iudicio. Interdum terminus eſt ſtatutus ad probandū: tūc non fit propter ferias prorogatio: vt.j.eod.l.ſiue pars. Intelligo ꝙ nō fiat prorogatio per.l.ſed debet fieri per miniſtrum legis, propter eius iuſtū impedimentum. faciat qd̄ no.Inn.extra de excep.c.pia.et extra de appel.c.ex ratione. ¶ Quarto reuoco in dubium generaliter, quoties detur dilatio ꝓbatoria. Breuiter de hoc dic vt dixi.ff.eo.l.in pecuniarijs.quē.l.hic declarant Iac.de are.et Cyn. quos vide per ſe. ¶ Vltimo doct.tractāt hic multiplicem diuiſionem dilationum quam recitare non curo.et eodem modo tractatur per Spec.in tit.de dilat.etc.

¶ Lex ſecunda.

Si quando. Impetrans reſcriptum nō debet habere dilationem ad producendum reſcriptum, ſed aduerſarius eius debet habere dilationes ad contradicendū, et ad impugnandum.h.d. ¶ Not.ꝙ actor debet venire inſtructior ad cauſam ꝙ̄ reus. ¶ Itē no.ꝙ productiones et probationes poſſunt fieri etiā nō data ad hoc dilatione ſm̄ Richard.mal.et Cyn. In tex.ibi extraordinariū.i.delegatum. ¶ Et not.ꝙ iuriſdictio delegata dicit̄ extraordinaria iuriſdict. ¶ Glo.opp.de aut.qua in prouincia.j.vbi de crimi.agi opor.ſolu.vt ibi. ¶ Sed hic queritur, vtrū in termino dato reo ad impugnandum reſcriptū poſſit actor inducere probationes ad coadiuuandum reſcriptum. Reſpon.ſic: quia dilatio eſt communis: vt.ſ.de tempo.in integ.reſtit.l.pendente. ita dicit glo.quod not.

¶ Authentica.

Quod fieri. Non debet quis trahi ad extraordinarium iudicem, niſi prius actor ſatiſdederit ſecundū huius aut.formam. h.d.tamen iſta forma non ſeruatur de conſuetudine. In tex.quantitate. ¶ Not.bene tex.et facit.l.vlt.ff.de preto.ſtip.et ibi videas. ¶ In tex.ibi, dimittatur. ¶ No.hic abſolutoriam ab obſeruatione iudicij ferri lite non conteſtata. ¶ Item nota quod vbicunqꝫ reus abſoluitur ab obſeruatione iudicij, ibi debet actor condemnari in expenſis. ¶ Querit glo.quis taxat iſtam quantitatem. Et reſpondet glo.ꝙ iudex delegatus, vbi ergo certa quantitas a lege non exprimitur, ibi ad arbitriū iudicis recurritur.

1 ☞ Iudex poteſt dilationē legalem abbreuiare.
2 Reus ſi non poteſt intra dilationem aliquid facere, et hoc certum eſt: quia arctauit ſe, an iudex debet vlterius expectare.
3 Iudex an pōt ſimul plures dilationes aſſignare.
4 Terminus quē aſſignat Epiſcopus, et ille quem aſſignat conſtitutio epiſcopalis, an ſint idem.

¶ Lex tertia.

Siue pars. Dilatione pendente iudicis officium cōquieſcit: et dies feriati et non feriati in dilationem cōputantur.h.d.
1 ¶ † Not.hic, ꝙ iudex poteſt dilationē legalē abbreuiare: nec ſuppletur per legē: vt hic in ver.pars
b de hoc dic vt dixi in aut offerat[b].ſ.ti.ij. ¶ Secūdo no.ꝙ pendente dilatione iudicis officium debet ſilere, hoc verum, niſi iudex dilationē reuocet: vt in gl.not.hic poſitam vel ille cui data ſit dilatio ſit ſuſpectus de fuga: vt hic, ſm̄ Cy.qd̄ eſt no. vel niſi ſuper alio articulo ſuper quo non pendet dilatio.ar.j.de re.cred.l.generaliter.§.ſi autem. Sed nūquid eſt ipſo iure nullū id qd̄ interim fit pendente dilatione, et contra dilationē: Dic ꝙ ſic: vt no.in.l.j.ff.e.et ibi p
2 Dy. ¶ † Sed hic quero, ſi certū eſt ꝙ reus nō pōt intra dilationē aliquid facere: qꝛ nimis ſe arctauit, nūquid iudex debet vlterius expectare. dicit Guil.de ſuza ꝙ ſic: qꝛ adhuc durat terminus: licet interim in iſto termino nihil fieri poſſit. ita habes gl.or.ſuper ver.decē diebus.extra de ele.
3 c.vbi periculum.lib.vj. ¶ † Sed nūquid iudex pōt ſimul aſſignare[c] plu
c res dilationes ſucceſſiuas. hic eſt arg.ꝙ non, contrarium eſt verum: quia quotidie videmus aſſignari dilatiões ad actus ſucceſſiuos. Facit quod no.extra de offi.dele.c.cōſuluit.qꝛ hic nihil innouatur dilatione pendente: qꝛ ſimul aſſignatur dilatio. ¶ Quero, que ſit ratio dubitādi in ver.ferie autē. Rn̄.qꝛ dilatio iudicis eſt dilatio pretoria, vnde videbatur vtile tempus: vt inſti.de perpe.et tēpo.actio.in prin. Rn̄.ꝙ ibi aſſignatur ter
4 minus a conſtitutione, hic a iudice. ¶ † Ex hoc collige ꝙ alius eſt ter
d minus[d] quē aſſignat epiſcopus. Alius eſt terminus quē cōſtitutio epiſcopalis aſſignat. In primo connumerantur dies feriati. In ſecundo non:
e quia conſtitutio[e] epiſcopi eſt ius pretorium, cum epiſcopus ſit de maioribus magiſtratibus, qd̄ apparet: qꝛ habet merum et mixtum imperium, vnde eſt preſes ſue ciuitatis et dioceſis: vt.l.illicitas.§.qui vniuerſas.ff. de offi.preſi.adde quod dixi in.l.j.ſ.eo.

1 ☞ Interlocutoria que fertur ſuper dilatione in contradictorio iudicio, debet ferri iudice pro tribunali ſedente.
2 Reus cōfeſſus crimen an debeat habere terminum ad ſe defendendum.

¶ Lex quarta.

Procedente. Dilatio quā aduerſarius negat dari debere, nō debet dari vel denegari niſi cauſa cognita, et iudice pro tribunali ſedente: et iudex denegans dilationē, ſtatim pōt ad vlteriora procedere.h.d. ¶ † Not.ꝙ interlocutoria que fertur ſuper dilatione contradictorio iudicio, dꝫ ferri iudice pro tribunali ſedente. ¶ Scd̄o no.ꝙ iudex dꝫ interloq.qn̄ petit̄ dilatio non petenda, debet enim interloquendo pronunciare dilationem non eſſe dandā. ¶ Tertio no.ꝙ ſtatim dꝫ procedi ad vlteriora: vel qꝛ nō pōt appellari ab iſta interlocutoria ſm̄ gl.de re
f ciuili.et male: vt dixi in.l.j.ſ.e. vel qꝛ pendente[f] tpe appellādi ab interlocutoria iudicis officiū nō quieſcit, nec dicit̄ innouare ꝓcedendo ad vlteriora: vt in.c.nō ſolū.de app.lib.vj. ¶ † Vltimo ex iſto tex.collige, ꝙ ſi aliquis eſt confeſſus[g] maleficiū: et petit non obſtante cōfeſſione terminū ad ſe defendendū, quē iudex denegat: qꝛ maleficiū eſt notoriū, ꝙ iudex ſtatim poteſt procedere ad condemnationem, ꝑmiſſa quadā interlocutoria, per quam interlocutoriam interloquatur dilationem non dandam, tanqꝫ petitam per calumniam. Vtile ergo eſt in talibus interloqui: vt hic, et qd̄ no.per Inno.extra de accuſ.c.ad petitionem. Bald.

¶ Lex quinta.

Cum a nobis. Poſt concluſionē in cauſa, ſiue precelſerant dilationes, ſiue non, nulla eſt danda dilatio.h.d.ſm̄ verū intellectū. ¶ Pono caſum ſic: iudex cognoſcit de cauſa principali, vel appellationis demum concluſo in cauſa retulit ad principē. coparuerunt partes coram principe. petitur ab altera parte dilatio. Queritur vtrum ſit danda. Reſpōdetur ꝙ nō. Ratio autē ſtat in hoc: nō qꝛ coram principe non dentur dilationes: ſed qꝛ erat iam in cauſa concluſum. ita dicit Cyn.et iſte eſt ve
1 rus intellect[us]. facit qd̄ nō.Inn.extra de cauſa poſſ.c.paſtoralis. ¶ † In tex.ibi, dilatio. No.ꝙ dilatio que non tribuitur a delegante, non dꝫ tribui a delegato. ¶ Secūdo.no.ꝙ tenet ꝓceſſus, licet nō appareat aliqua data dilatio: qꝛ forte nec petita fuit: vel petita, ſꝫ denegata fuit. Ex hoc apparet ꝙ probationes poſſunt fieri ſine dilatione. nā ſine ꝓbationibus cā nō poſſet eſſe inſtructa, qd̄ preſupponit hec.l.de hoc dixi.ſ.eo.l.ſi quis.
b et ibi Cyn. ¶ Vltimo inducitur[b] hec.l.in arg: qd̄ coram conſultore non poſſunt produci probationes, vel inſtrumenta: ſicut hic dicitur, ꝙ quando princeps aditur per conſultationem, non eſt locus amodo dilationibus, vel probationibus. et ita inducit hanc.l.Bart. Antiqui aliter dixerunt, ſed male: qꝛ iſta eſt vera lectura.

Inter. ¶ Lex ſexta. Fiſcus in dilationibus vtitur iure communi.h.d.

¶ Lex ſeptima.

Nec de ſtatu. ¶ Etiam in cauſa ſtatus debet ſeruari ſpatium dilationum, ſecundum diſtantiam locorum a iure taxatam. hoc intendit.

¶ De ferijs. Rubrica.

1 ☞ Ferie introducte in honorem Dei, et repentine, equiparantur.
2 Libellus appellatorius an poſſit offerri die feriata, ſicut appellatio interponi.
3 Ferijs repentinis an poſſit renunciari.

Lex prima

---

a ¶ Incidit in penam. Vide Bal.in aut.clericus.ſ.de epiſc.et cleric.
b ☞ In aut.offeratur.vij.xiiij.verſic.ego dico ꝙ aut dilatio.et in apoſt.in verſ.dilatio.ſ.tit.ij.Celſus.
c ¶ Aſſignare. Vide Bal.in.l.properandū.circa princ.ſ.de iud.et idē in.l.ij.in fi.ff.de re iudi.
d ¶ Terminus. Vide tamē Bal.in.l.cū nō eo die.j.qn̄ ꝓuo.non eſt neceſ.
e ¶ Cōſtitutio. Adde Bal.in.l.ſi pie dium.in.j.col.ſ.de edi.act.
f ¶ Pendente. Vide Bal.ſin.l.ita demum.ſ.de procu.et Spe.in tit.de app.§.reſtat.
g ¶ Cōfeſſus. Facit qd̄ no.Bal.in.l.ij.ad fi.j.de cu.reo.
h ¶ Vltimo inducitur etc. No.ꝙ corā cōſultore non poſſunt ꝓduci probationes. vide gloſ.et ibi doct.et ibi dixi c.cū que dēteſti. vide doc.in.c.intimaſti.de appella.et ang.in.l.j.C.de rela.And.Barb.

¶ Lex prima.

Quoniam. ¶ Tēpore feriarum ſolennium z repentinarum appellatio pōt interponi: ſed nō interpoſita exerceri: nec propter tales ferias tpa fatalia prorogātur.h.d. ¶ † Not. ferias ſolen-
1 nes in honorem dei introductas, z repētinas equiparari in tēpore appellationis interponēde: nā tēpus appellandi currit iſtis diebus ſic feriatis, z pōt in iſtis ferijs appellari. Item tēpus appellationis interponēde currit iſtis diebus ſic feriatis: tn̄ non pōt appellatio exerceri tēpore iſtarū feriarū. ¶ Op. z videtur ꝙ tpa fatalia prorogentur propter ferias repētinas: vt.l.ſed z ſi per pretorē.§.ſed ferie.ff.ex qui.cau.ma. Sol. aut iſte ferie emergūt intra tempus fatale, aut in fine tēporis, primo caſu nō fit progatio ob iſtas ferias: ſed debet appellans eſſe diligēs in producēdo reliquo tēpore iuridico.ar.ſ.tit.j.l. ſiue pars. aut emergūt in fine temporis: z tūc ipſo iure non fit prorogatio vt hic, ſed ope reſtitutionis in integrū poteſt reſtitui tempus: vt in cōtrario.ſi autē ferie eſſent ſolennes, nulla fieret reſtitutio temporis: vt
2 d.§.ſed ſi ferie.z.j.de temp. app.l.ij. in fi. ¶ † Quero hic[a] nūquid ſicut
a appellatio poteſt interponi die feriata: ita libellus appellatorius poſſit offerri die feriata. Reſpōdeo ſic: vt.ff.de adul.l.miles.§.ſexaginta.z no.
3 in.l.j.ff.eo.z.xv.q.iiij.c.placita ſecularia. ¶ † Secūdo quero, vtrū ferijs
b repentinis poſſit renuntiari[b]. Odof. tenet ꝙ non. Idem tenet Ioā.an. in.c.ſepe.de verbo.ſig.in cle.z Spec.in tit. de ferijs.§. nunc videamus.

¶ Lex tertia.

Omnes iudices. ¶ Die dominica debent iudices, z officia artium quieſcere: opera tamē ruralia ex neceſſitate poſſunt explicari.h.d. ¶ In tex. quoniaz frequēter. iſta ratio reſtringit hoc dictū. ¶ No. rationem huius.l.ibi, ne occaſionem zc. ꝙ vbi periculū eſt in mora, ibi non ſunt ferie: licet iſte text. non loquatur ita generaliter, ſed in his que agūtur extra iudicium. In iudicialibus dic vt hic per Azonem l.i.ſum ma.z.ff.eo.l.ij.

¶ Lex quarta.

A Nullo. Solus princeps inducit generales ferias repētinas.h.d. ¶ Not. illud quod caret nomine, caret robore, ſiue effectu. adde quod no. Iaco.de are.ff.de excuſ.tut.l.cum ex oratione.

¶ Lex quinta.

Publicas. In publicis z fiſcalibus cauſis non ſunt obſeruāde ferie meſſium, vel vindemiarum.h.d. ¶ Queritur, ſi cauſa vertitur cum aliqua ciuitate, vel vniuerſitate vtrum ſint ferie ob meſſes vel vindemias: videtur quod non, ex eo quod hic dicit publicas. Reſpon. vt no.in.c.ſi. extra de iudi.zc.

¶ Lex ſexta.

Quadraginta. Tempore quadrageſime in criminalib[9] cauſis ſunt ferie.h.d. d.Gl.qd de cōſuetudine nō ſeruat. Et ex iſta glo.no.ꝙ valet
c ſtatutum vel conſuetudo[c]: per qd vel per quā tolluntur ferie introducte in honorem dei. quod no.

1 ☞ Statutum ſi dicat quod de maleficio commiſſo in diebus paſchalibus non poſſit fieri concordia, an intelligatur de.xv.die.paſchalibus an tantum de vna die.
2 Articulus ad probandum communem vſum, qualiter formare debeat.

¶ Lex ſeptima.

Omnes dies. Omnis dies eſt iuridica, niſi appareat qd ſit feriata: z enumerātur hic dies feriari.h.d. Tene mēti, ꝙ ille qui allegat ferias, debet pbare ꝙ ſint ferie: qꝛ omnis dies preſumit eſſe iuridica, niſi feriata appareat. qd eſt no. ¶ Not. primo ꝙ in ſeptimana ſancta vel ſequēti nemo poteſt capi pro publico etiā debito. adde qd no.j.eo.l.
1 dies feſtos. ¶ † Quero, ſi ſtatutū dicit ꝙ de maleficio cōmiſſo in dieb[9] paſchalibus nō poſſit fieri concordia: vtrū intelligatur de.xv.diebus paſchalib[9] an de vna die.ſ. principali paſche. hic eſt argumentū ꝙ intelligatur de quindecim diebus paſchalibus. Ia. bu. dicit in ſimili queſtione, ꝙ debet recurri ad cōem vſum loquēdi.de leg.iij.l. librorum.§.qd tn̄
2 caſſius. ¶ † Qualiter autē formari debet articulus ad probandū cōem
d vſu; z qualr teſtis habeat reddere cām ſciētie[d], vide Bar.in.l.labeo.de ſupel.leg. ¶ No.gl.j.ꝙ licet partes renūtient ferijs: hec renūtiatio non nocet teſtibus, quin poſſint allegare ferias. qd eſt not.

1 ☞ Actus voluntarius iuriſdictionis poſſunt explicari quolibet tempore, etiam feriato.
2 Partes licet renūtiēt ferijs, nihilomin[9] teſtes poſſunt allegare ferias.
3 Tutor an poſſit dari quolibet die.
4 Decretuz ſuper alienatione rei minoris, an poſſit interponi die feriato.

¶ Lex octaua.

1 **Actus omnes.** † Actus voluntarie iuriſdictionis poſſunt explicari quolibet tēpore, etiam fariato.h.d. ¶ No. qꝛ ponit differentiam inter iuriſdictionē ꝯtentioſam, z voluntarā. ¶ In tex. actus omnes. per modum cōtentioſe iuriſdictionis ex-
2 plicādi. ¶ † Not. ꝙ licet partes renuntient ferijs:
e hec renūtiatio non nocet teſtibus[e], quin poſſint allegare ferias. z iſtud eſt not.in.l.proxi.ſ. ¶ No. ꝙ in actibus iuriſdictionis ꝯtentioſe ſunt ferie in diebus paſchalibus, z ſimi. Sed nō in actibus iuriſdictionis voluntarie. ¶ Scōdo no. hic ꝙ emācipatio z manumiſſio requirūt acta. vide.j. de fid. inſtr.l.emancipatione.z.ff.de adop.l.poſt mortē. b
3 ¶ † Quero, nunquid tutor poſſit dari quolibet die. dic ꝙ ſic, cū nō datur ex inquiſitione: vt.l.qui habet.§.quolibet.de tut.ſm Ia.bu. Idē dr Iac. de are.de tut.z cura.da.a b his.l.nec mandāte.§. tutor. Ergo ēt ea die pūt ꝯfici inuentariū: z decer-
4 ni tutori adminiſtratio p decretū iudicis. ¶ † Secundo quero: vtrū decretū in alienatione rei minoris poſſit interponi die feriata. videtur ꝙ ſic: qꝛ emanet per modū iuriſdictionis voluntarie. contrarium eſt verū: qꝛ requirit iudicialem indaginē,
f id eſt plenam cauſe cognitionem: ergo zc. vt.l.ij.[f] §.dies.ff. quis ordi.in bo.poſ.ſer. ſecundum Iac. de are.z Cy. ¶ Tertio quero: nunquid.l.ij.ff.eo. habeat locum in ferijs inductis in honorem dei: quidam dicunt ꝙ ſic: gl. tamen hic ſentit contrarium. quam no. dic vt ibi dixi.

¶ Lex nona.

Prouinciarū preſides. Latro inſignis poteſt quolibet die ad furcas mitti.h.d. No. ſententiā
g criminalem[g] mādari executioni tempore feriarū, in honorē dei. Sed hic eſt ſpeciale ppter enormitatem criminis: z quia multorum ſalus z incolumitas procuratur. nam in morte vnius ſceleratiſ- c ſim i ſtat vita multorum. Sed vbi ceſſaret criminis enormitas, z publica vtilitas, tempore feriato in honerē dei non poſſet fieri executio criminalis: vt.j.eo.l.dies feſtos. Tempore autem feriarū ob d meſſes bene poſſet fieri executio criminalis: quia nulla lex hoc interdicit: z qꝛ etiam ciuiles executiones fiunt: vt no. extra de iudi.c.vlt. z ad hoc facit.j.de penis.l.cum reis.ibi dū dicit, vltimo differenda non ſit.

1 ☞ Executio nulla fieri poteſt diebus feriatis in honorem dei.
2 Citatio facta die feriato ad diem non feriatum an valeat.3.
4 Banniri an quis poſſit diebus feriatis.
5 Laudū arbitratoris an poſſit fieri die dominica.
6 Actus qui non poſſunt exerceri die dominica, debent differri in diem ſequentem.

¶ Lex decima.

Dies feſtos. Nullus actus iudiciari[9] poteſt exerceri die feriato in honorez dei nec etiam poſſunt celebrari lachrimoſa ſpectacula, vel circenſe certamen: pacta tamen confiſci poſſunt, z tranſactiones fieri: z inter par-
1 tes concordie celebrari.h.d. ¶ † No. ꝙ in diebus feriatis in honorem dei nulla poteſt fieri executio. Dicit gloſſ. hoc verum, niſi debitor ſit ſu-

a ¶ Quero hic. An libellus poterit offerri die feriata, vide que dicuntur in.c.ij.de olia.dixi. Andr. Barb.
☞ Tu dic ꝙ tā in criminalibus, ꝗ̄ ciuilibus pōt libellus offerri die feriata, etiā in cā appellationis ſm Hoſt. But.in.c.preterea.extra de olia. Bar.z Mod.in.l.oratione.ff.e.ti.de ferijs.z ibi eīn o per Alex. z eundē j.l.nec quitq.§.de plano.de off.pro.z leg.iſtū in.l.j.j.qui admitti. z dixi in addi. ad Lanfran. de olia. in cle ſepe. inimiq. in verſ. die feriato extra de verbo.ſign. Celſus.
b ¶ Renūtiari. Uide Bald.in.l.ſi vē pponis.la.j.j.quo z qn̄ iud.ſed an talis renuntiatio nō ceat teſtibus, vt teneantur cōparere: Bal. in.l.ſi.in ſi.j. de aboli. tenet ꝙ nō. z idē tenet in.l. actus.j.eo. z adde qd no.bal. z Imo. in.l.in tēpus.ff.de here.inſtit. in fin. z Iac.but. z Bal.in l.j.ff.e. vbi querūt quid in quibuſdaz ferijs ſtatuarijs. z gl.in.l.omnes.j.e. ☞ Adde qd notaui in apoſti. ad Lāfran.in proxi. apoſtil. allegaui num. xij.in verſi. non poteſt. Celſus.
c ¶ Cōſuetudo. Uide Bar.in.l.filius. ff.de dona. z in.l.prouinciarum.j.cod.
d ☞ Reddere cauſam ſcientie. Uide melius eūdē Bar. in.l.labeo.verſ.z bē eſt vtile ſcire. z qd ibi poſui in apoſt. ad eum poſt Alex. z alios.ff.de ſup.lega.iſtū poſt Dyn. in.l.fin.ff.de legib. Ful. omnino in.l.j. j.de iura.cal. Lāf. de olia. in.c. quoniā contra falſam. §. ſtatuimus. ver. teſtiū depoſitiōes. nu.ciij. ver. querit vltra pdicta. z qd ibi notaui in apo. ad ipſum. in verſic. ſignificatiōi. extra de proba. dixi etiā in apoſt. ad Pan. poſt eū in.c.capellanus.nu.j.in ver. ſm cōem vſum extra eo.de ferijs. Fel.in proe.decre.verſi.ſcdo not.ꝙ ad probandum. z omnino per Tho.ferratium in ſuo trac.caut.cau.lij.incip. tu habes ꝙ communis opi.eſt. z ibi poſui in apoſt. Celſus.
e ¶ Teſtibus. dixi in.l.j.in ver.renunciari.ſ.eo.
f ¶ L.ij. z ibi vide Bal. z Bar.in.l.pen.eo.ti.
g ¶ Criminalē. Adde tex.in.c.j.extra eo. Itē bene no. vnū, ꝙ licētia de capiendo malefactorem pōt cōmitti omni die etiā feriato ſm Bal.in.l.ſi. j.de exhi.re. ſtante tpe feriato qs torqueri poſſit, vide per Pau.de laza. in.c.grauis.in ſi.extra depo. z in cauſis criminalibus, an pcedaꝛ die feriato, vide Ang.in.l.pe.ff.eo. z quid ſi pcedatur dieb[9] feriatis in honorem hominem, vide Bar.in.l.cuſtodias.ff.de pu.iud. z ad iſta vide Io. and in.addi. Spe.in tit.de libel.obla.§.nunc videndum.ver.xxv.

a ¶ Singula ſtet. Et ideo per hanc gl. dicit notabiliter Bal. ſ. qui mili.
poſ. l. ij. quod bannitus pro debito poteſt capi die feriato in honorem dei.
dicit tamen Bald. in auẽ. ei qui. de bo. autho. iud poſ. quod nullo modo
recõmendatio carcerati tali die fieri poteſt. ⁊ per hanc gl. dicit Bald. qd
omni die iudex poteſt cõmittere licentiam capiendi malefactorẽ. ita di-
cit ipſe in. l. fin. ſ. de
exhi. reis. ⁊ ſi quis
eſt ſuſpectus, põt
cogi die feriato ſa
tiſdare de ſiſtendo,
iuri ſinitis ferijs ſe
cũdũ Paul. de ca.
in. l. j. in prin. ff. eo.
⁊ l. ſi adulteriũ cũ
inceſtu. §. fin. ff. de
adul. ⁊ iſtã gl. ſing.
facit Ange. in. l. ij.
ff. eo. vbi videas. ⁊
ẽt Roma. ſalle. p
gl. text. in. c. fin. in
ver. neceſſitas. ex-
tra eod. ⁊ adde qd
no. Bar. in. l. ait p̃
tor. §. ſi debitorem.
ff. que in fran. cre.

b ¶ Teneatur com
parere. Adde qd
no. in apo. ad Spe.
de cug. hic poſt eũ
in verſi. dixi quod
non. nu. j. vbi idem
not. ꝙ iſte, ⁊ in ca.
quoniam cõtra. §.
ſtatuimus. ver. ci-
tationes. nu. xiiij.
in ver. die feriata:
extra de probat. et
Feli. omnino in. c.
quod ad conſulta-
tionem. ver. obſtat
ſecundo tex. col. ij.
extra de re iudica.
Celſus.

c ¶ Die feriata. ad
de quod notaui in
apo. ad iſtum in. l.
in minorem. num.
vi. ver. practica ob
ſeruat. in ver. nun-
tius. ſ. qui. cau. in
integ. reſti. non eſt
neceſ. Celſus.

d ¶ Banniri. Ad-
de Bal. in. l. ſi ea. i
ſi. ſ. qui accuſa. nõ
poſſunt.

e ¶ Indiuiſibile. ex
cipe, niſi eſſent duo
capitula, vel duo
mãdata: vt in. d. l.
celſus. quia tũc ſen
tentia p pte vale-
ret. l. carmelia pla
ff. de iure. pat. cum
ſimi.

f ¶ Errore. Adde
Bald. idem tenen
tem in. l. error. in vl
ti. col. ſ. de iuris ⁊
facti ig.

g ¶ L. ſi quis in cõ-
ſcribẽdo. ⁊ ibi dixi.

h ¶ Prorogatio. vi
de que dixi poſt
Barto. in. l. j. ff. de
iudi.

i ¶ Tenẽda. Uide
Bar. j. l. ſ. ff. de tut.
⁊ cur. da. ab his. ⁊
ſ. l. l. pupillo. eo. tit.

a ſpectus: ita ꝙ timeat de receſſu. quã glo. ſing. a no.
nec eſt alibi in iure. Eadem rõne credo ꝙ propter
ſuſpicionẽ talibus diebus poſſint fieri ſequeſtra.
nã ſi conceditur executio, qd eſt plus: multo ma-
gis dz cõcedi ſequeſtrũ, qd eſt minus: ⁊ adde qd
dixi. ſ. l. pxi. Itẽ ſicut põt fieri: ita reuocari: vt no.
ff. de eui. l. minor. in prin: ⁊ ibi eſt gl. ſing. ⁊ l in. l. j.
§. itẽ nunciatio. de ope. no. nũ. per Ja. de are. adde
etiã qd dixi. ſ. l. eo. oẽs dies. in fi. ¶ Scdo not. ꝙ
in die feriato in honorẽ dei eſt interdictus actus iu-
dicis: vt in ver. admonitio. ⁊ actus nũtij. ſiue exe-
2 cutoris: vt in verbo. taceat apparitio. ¶ † Querit
hic Cy. vtrũ ſi citet qs die feriato p nõ feriato, va
b leat citatio, ⁊ ipſe teneatur cõparere b. Finaliter
ipſe dicit ꝙ ſic: q: ita ſeruat conſuetudo, ⁊ reputat
pmiſſum. ex quo cõfert in tps pmiſſum. ſz inquãt
tum Cy. loquitur de citatione, prout ineſt iudici
interloquenti nõ dicit verũ: q: dicit ꝯ hũc text. in
verb. admonitio. ⁊ ita tz hic Ja. bu. Sz ipſe intel-
ligit ꝙ nõ dz admoneri illa die p ea die, ſz p alia
die iuridica bene põt admoneri ſm eũ, qd nõ cre-
do verũ: q: actus eſt phibitus a ſui principio. arg.
ff. de ſer. expor. l. ſi minor. ⁊ ita dicit hic Ja. bu. vñ
dicit Old. ꝙ quedã ſunt ferie in qb' eſt phibita
citatio: tũc lex reſiſtit nũtio: ⁊ citatio nõ valet. q̃-
dam ſunt ferie in qbus eſt pmiſſa citatio, ſed non
eſt iuſta, ſeu neceſſaria cõparitio: vt ferie meſſiũ, ⁊
vindemiarũ. ⁊ in iſtis eſt verũ ꝙ attẽditur dies ꝓ
quẽ citatio ꝯfert ſm Old. Nõ ob. ꝙ d: de cõſue-
tudine: q: iſta conſuetudo eſt in actu nũtij, non in
3 actu iudicis. ¶ † Eſt ⁊ tertius actus. ſ. relatiõis
nũtij ⁊ iſte actus expedit de plano, ẽt abſentibus
c partibus: ⁊ ideo poteſt expediri ẽt die feriata c. ſm
Jac. bu. hic. Tres ergo ſunt actus. ſ. cõmiſſionis;
intimationis, ⁊ relationis. Primus nõ põt expli-
cari per iudicẽ die feriata, cũ deſideret cãe cogni-
tione: q: eſt quedã ſnia interlocutoria: vt. l. cũ cle-
ricis. C. de epi. ⁊ cle. Fallit in die dñica, ſz Ja. bu.
Certe cõſuetudo ſeruat idẽ in die dñica, ⁊ alijs. ⁊
tex. in prin. huius. l. loquit indifferẽter. Tertius
eſt actus relationis: ⁊ iſte actus põt fieri in came-
ra iudicis, ẽt die feriata, ſm Ja. bu. ar. de interro.
act. l. voluit. §. j. in cõtrariũ tñ facit: q: relatio dici
tur eſſe de pceſſu cãe: vt extra de pba. c. qm. ꝯ. ⁊ iõ
tutius puto ꝙ fiat die iuridica: niſi in cauſis vbi
nõ ſunt ferie. ⁊ vide que dixi. ſ. in qui. cau. in inte.
4 reſt. non eſt neceſ. l. in minorẽ. ¶ † Tertio not. ꝙ
in iſtis diebus nõ cogit qs dare fideiuſſorẽ de iudi
cio ſiſti, vel iudicatũ ſolui. ¶ Quarto no. ꝙ iſtis
d diebus nõ põt aliquis banniri d: ⁊ bannũ tali die
datũ non tenet. ibi dñ dicit, preconis horrida vox
ſileſcat. ⁊ ppter hoc vidi irritari quendã pceſſum.
⁊ ad hoc facit. d. c. placita ſecularia. xv. q. iiij. vbi
eſt hoc expreſſum in text. q: actus arbitratorius
nõ eſt actus iudiciarius: vt hic. ⁊ ferie nõ ſunt in-
5 troducte, niſi p inductos: vt. ff. e. l. diu'. ¶ † Quin
to no. ſup ver. trãſactiones ꝙ laudũ arbitratoris
poteſt fieri die dominica: q: redactuz eſt ad inſtar
6 tranſactionis ſm Jac. but. ¶ † Sexto not. in ver.
differatur, ꝙ actus q non paſſunt exerceri in die
dominica, differuntur in diẽ ſequente. Et eſt arg.
ꝙ ſi citatio cadat in diẽ feriatã, ꝙ intelligat facta
pro ſequenti die. Pet. dicit hic cõtra: q: impoſſi-
bilitas tẽporis viciat citationẽ, ſz Pe. Iſta opi.
eſt vera, qñ dies feriata aſſignat pro termino in
quo. Sed qñ aſſignatur pro termino infra quem:
tũc debeat comparere pars, ⁊ non expectare ꝙ ve
niat iſta dies feriata: vt extra de dolo ⁊ cõtu. c. cũ
dilecti. ſm intellectũ quorundã: licet Inno. dicat
ꝙ differatur in diẽ ſequentẽ: quod nõ placet Pe.
Nõ ob. l. celſus. de arbi. que dicit ꝙ duo ſunt pre-
cepta. vnũ ſoluendi, aliud infra tempus ſoluendi:
q: nõ veniunt ibi ex eadem cauſa. nam primũ pre-
ceptum naſcit ex obligatione. ſecundum naſcitur

e ex tempore quod datur iudicatis, ſed hoc eſt vnũ indiuiſibile e preceptum
quod non põt pro parte valere; ⁊ pro parte nõ valere: vt in. l. in hoc iudi-
cio. ff. fa. ercit. Nõ ob. l. ſi quis cauti. l. ij. §. ſi quis in iudicio. q: ibi vitium
emerſit poſtea. vnde actus tenuit ibi a principio, hic nõ facit qd not. in
ſimili. ff. de leg. j. l. ſi mihi ⁊ tibi. §. ſi quis ſeruo. ⁊ hanc opi. approbo.

¶ De iuriſdi. om. iud. ⁊ de foro compet. Rubrica.

1 ☞ Procurator ceſaris non eſt iudex competens niſi inter fiſcũ ⁊ pri-
uatum: ſecus ſi eius iuriſdictio prorogetur.
2 Iuriſdictio cuiuſlibet iudicis poteſt prorogari per conſenſum proceden-
tem ex certa ſcientia.
3 Partes ſi conſentiunt quod iudex iudicet ſecundum conſilium ſapien-
tis an debeat ſic iudicare.
4 Iuriſdictio an firmetur per prorogationem.
5 Prorogatio quot modis fieri poteſt.
6 Prorogatio per que impediri poteſt.

¶ Lex prima.

NOn quidem. Iudex incõpetens põt fieri
cõpetens partiũ prorogatio
ne. h. d. vel ſic. procurator ceſaris põt inter priuatos co-
gnoſcere ex eorum prorogatione. h. d. Ibi fuit. ſ. ex prima
1 cã iuriſdictionis. ¶ † Not. ꝙ procurator ceſaris ex pri-
mitiua cã, ⁊ ordinaria iuriſdictione, nõ eſt iudex compe-
tens niſi inter fiſcũ ⁊ priuatũ, ſed ex prorogata iuriſdictiõe põt eſſe iudex
2 inter duos priuatos. ¶ † Secũdo no. ꝙ iuriſdictio cuiuſlibet iudicis põt
prorogari per conſenſum procedentem ex certa ſciẽtia. Tertio no. ꝙ iu-
riſdictio prorogat tã quo ad perſonã actionẽ pponẽtis, q̃ quo ad pſonã
exceptionẽ opponẽtis. ¶ Op. ꝙ ſnia iſtius procuratoris ceſaris fuit ipſo
iure nulla. nã tex. in prin. dicit ꝙ erat iudex incompetens inter priuatos:
ergo iudiciũ nullũ. ſ. ſi a nõ compe. iudi. l. fi. ⁊ per totũ. Sol. verũ eſt ꝙ nõ
fuit iudex competens ab initio: fuit tñ factus iudex, cõpetens per cõſen
ſum ſponte litigantium corã eo ex certa ſciẽtia, ⁊ ita loquit hic. ¶ Scdo
op. dz hic ꝙ ideo ſtandũ eſt ſententie: q: fuit lata ex conſenſu partiũ. Cõ
tra, conſenſus partiũ vt ferta eerat ſnia, nõ inducit prorogationẽ iuriſdi-
ctionis: ſicut nec tribuit arbitriũ iudicãdi: vt. ff. de arbi. l. qualem. in prin.
¶ So. hic fuit conſenſus reſpectu iuriſdictionis, nõ reſpectu forme pro-
nũtiationis. Conſenſerũt enim partes vt iudicaret, non ſic iudicaret. Uel
dic ꝙ lex ꝯria loquit in arbitrio, qui debet habere poteſtatẽ libere pnũ
tiationis. ſecus in iudice, qui in iudicando dz ſequi conſenſum partiũ: vt
ff. de re iudi. l. ſi cõuenerit. Ja. bu. dicit ꝙ iudex dz ſequi conſenſum par-
tium in iudicãdo ꝯ priuilegiũ vnius partis: vt. d. l. ſi cõuenerit. ſed nõ in
f iudicando ꝯ ius cõe. Quod verũ credo, ꝙ expreſſo iuris errore f de ꝯſen-
ſu partiũ nõ poſſet pronũtiare, ppter vitiũ pronũtiationis. arg. ff. de exe-
cu. tu. l. qui teſtamento. ſed errore non expreſſo credo ꝙ poſſet pnũtiare,
3 nec poſſet appellari: vt. ſ. de tẽp. ap. l. fi. in fin. ¶ † Nũquid aũt ſi ptes cõ-
ſentiũt ꝙ iudicet ſm conſiliũ ſapientis, de iure iudex poſſit ⁊ debeat ſm
illud conſilium pronũtiare: dicendũ eſt, ꝙ ſic, niſi illud conſiliũ contineat
apertũ iuris errorẽ: q: vt dixi in hoc non valet conſenſus partiũ. ⁊ ita de-
bet intelligi qd no. in. l. illa inſtitutio. in prin. ff. de here. inſti. ⁊ quod not.
p Jan. extra de offi. dele. c. ſi pro debilitate. Quero hic, an ſemper procu-
rator ceſaris ſit iudex inter fiſcũ ⁊ priuatũ. Rñ. ſic regulariter. Fallit in
4 quatuor caſibus, ſm glo. ¶ † Scdo quero, an per prorogationẽ firmetur
g iuriſdictio ante lit. conteſt. Guil. de ſuza. in. l. ſi qs in cõſcribẽdo g de epiſ.
⁊ cle. dicit ꝙ ſic, interueniente ſtipulatione. ſecus in pacto nudo. ita in-
telligit. l. ſi cõuenerit, de iur. om. iu. ff. ſz gl. tenet ꝙ nullo mõ ꝯfirmet an-
te lit. ꝯte. tñ ſi fuit pmiſſum de non declinãdo: committat ſtipulatio ad pe
h nã, vel intereſſe. Tu dic ꝙ ſtatim ſit prorogatio h: alias act' pcedẽtes cõ-
teſtationẽ eſſent ipſo iure nulli, qd eſt falſuz. Sed lit. cõte. hoc facit, ꝙ nõ
hz locũ penitẽtia poſt lit. cõte. ſicut hz locũ ante lit. conteſt. Duplex ergo
eſt prorogatio, ſcz reuocabilis: ⁊ iſta fit a princip. Et irreuocabilis: ⁊ iſta
5 fit per lit. cõteſta. ¶ † Tertio quero. quot modis fit prorogatio. Rñ. ſm
gl. de perſona ad perſonã, de re ad rem, ⁊ de tempore ad tempus. Sed an
de loco ad locũ: verbi gratia: vt iudex mutineñ. cognoſcat Bonoñ. Jacob.
bu. tenet hic ꝙ nõ: q: licet partes poſſint prorogare in propriũ preiudiciũ
in nõ ſuuz iudicẽ: nõ tñ in preiudiciũ alterius iudicis: vt. ſ. res inter alios
acta, per totum. Eſt ⁊ alia fortior ratio: quia iudex mutineñ. in ciuitate
Bonoñ. eſt omnino priuatus: vt. l. fi. ff. de offic. prefec. vrb. vnde conſenſu
priuatorum non poteſt ei ibidem conferri iuriſdictio: vt. l. priuatorum.
eo. ⁊ hec ratio eſt multũ efficax. Non obſt. l. quero. de ſolu. q: ibi loquitur
6 in alia adminiſtratione, non iuriſdictione, ſm Ja. bu. ¶ † Quarto que-
ro que impediant prorogationẽ. Rñ. metus: vt. ff. de iuriſdi. om. iudic. l. ſi
per errorem. Hoc verum in errore ſingulari. ſecus in errore communi: vt
l. barbarius. ff. de offi. preto. Item penitentia ante lit. conteſt. vt. d. l. ſi cõ
uenerit. Item perſone inhabilitas. naz minor ⁊ pupillus nõ poſſunt pro
rogare iuriſdictionem: q: non eſt perſona habilis ad iudicium. Et ideo
fuit dubium, cum quidam eſſet expulſus de bononia, ⁊ eſſet pupillus, ⁊
moraretur in ciuitate Ferrarie, ⁊ nolebat ſibi tutorem dari per iudicem
Ferrarie, ⁊ iudex Ferrarie nõ poterat ei dare, cum non eſſet iudex. Que-
i rebatur que via eſſet tenenda i vt ei poſſent tutorẽ dare, dicebant quidã
ꝙ pote